

Boven: Liselotte en Nuka aan de Noor. Foto: Natalie Sterckx
Onder: De oude kasteelgroeve wordt ingericht voor de bedreigde vroedmeesterpad.

Het pittoreske kerkje van Noorbek. Foto: Wim Dirckx

Valleigebied vol kuitenbijters en speelbossen

Natuurgebied Altenbroek ligt wat weggestopt in het oosten van ons land. Vlak bij de grens met Nederland en de taalgrens met Wallonië. Het is een valleigebied van meer dan 200 hectare waar het water van de Noor en de Voer door de jaren heen het landschap diep insneed. Hierdoor is het soms pittig wandelen, maar het zorgt ook voor heel wat variatie en prachtige vergezichten. Smeer je kuiten maar in en stap mee door het Engelse landschapspark waar ook ruimte is om te ravotten. **Tekst: Natalie Sterckx**

Liselotte Bollen (35), conservator van Altenbroek, en haar zoon Nuka Wijnants (11) komen me tegemoet gefietst. “Ik ben zot van valleien”, begint Liselotte enthousiast. “Je kan hier uren rondwandelen en altijd

nieuwe dingen zien. Ik ben ook graag onder de mensen. Voor het beheer van het gebied, kunnen we absoluut niet zonder de hulp van vrijwilligers en van de lokale landbouwers die de vele weilanden voor ons maaien of laten begrazen.”

Speelbos Voerenberg

We zijn nog maar net vertrokken of Nuka wordt al naar het Speelbos Voerenberg gelokt. Hij test zijn evenwicht op de balken en klimt en klautert op het reuzenest dat er gemaakt is. Dan gaan we weer

Boomgaard in Altenbroek. Foto: Wim Dirckx

op pad. We gaan almaar hoger en hoger en worden beloond met een uitzicht over de vallei van de Noor. Eenmaal boven op het plateau maakt een grote grenspaal duidelijk dat we flirten met de Nederlandse grens. “We proberen zoveel mogelijk samen te werken met onze collega’s in Nederland, want natuur stopt natuurlijk niet aan de grens”, vertelt Liselotte. “We wisselen heel wat informatie uit, houden gezamenlijke studiedagen of zijn partners in grotere natuurprojecten. Dat geldt ook voor onze zustervereniging Natagora in Wallonië.”

We duiken weer naar beneden, het bos in. “Nu komen we in het territorium van de das. Hier vind je eeuwenoude dasenburchten”, weet Liselotte. “De burcht heeft talloze kamers. Je kan hier niet naast de vele, soms vers gegraven, hollen kijken.”

Vroedmeesterpadden

Als we het bos uitkomen, gaan we linksom richting Kasteel Altembrouck. Onmiddellijk rechts wijst Liselotte me op een poel en links op een oude kalksteengroef die nu nog overwoekerd is: “Hier gebeuren binnenkort inrichtingswerken voor de sterk bedreigde vroedmeesterpad. Ze leven voornamelijk op het land en hebben maar een beperkte tijd water nodig. Ze houden van zonnige plekken en kruipen dan in de spleten tussen een hoop stenen, tussen kieren in muren of schuilen in onopgeruimde hoekjes. Door hier betonpoelen aan te leggen met ondiep water waar ze zich in kunnen voortplanten, stapelmuurtjes te bouwen en de steengroef weer open te maken, hopen we dat de populatie vroedmeesterpad zich kan uitbreiden.”

“En weet je welk geluid die padden maken?”, vraagt Nuka. “Tuut tuut, alsof ze fluiten. En als ze dat allemaal door elkaar doen, is het een heel concert.”

Als je verder wandelt door de dreef richting het kasteel kan je aan je rechterkant ook nog de St Lambertusbron vinden. Het water van de heilige zou heilzaam zijn voor oogziekten. Ik neem het risico toch maar niet.

Klimaatbuffer herstellen

Op de kruising waar de gele wandeling zich bij de blauwe voegt, maakt Liselotte me attent op een groene helling die afloopt naar de Noor: “Dit weiland is ooit kunstmatig opgehoogd omdat het te nat was om te begrazen of te hooien. Er liggen zelfs drainagepijpen onder. We willen dit herstellen tot het kalkmoeras

dat het ooit was met haar typische moerasflora. Het weiland werkt dan bovendien opnieuw als een spons die bij hevige regen het water opneemt en bij droogte het langzaam teruggeeft aan de natuur. Om dat te bereiken gaan we even grote werken moeten doen.”

Eigen aan valleigebieden zijn de vele hellingen en vanaf hier loopt er eentje lekker steil tot aan Schoppemerheide. Wie nog adem overheeft, kan zich hier uitleven in alweer een speelbos. Bovenop het plateau hebben we aan de rechterzijde een mooi zicht op het valleigebied van de Noor, waar we al gewandeld hebben. We dalen de bochtige weg af en komen op een uitzichtpunt. Een bankje met zicht op de Maasvallei met in de verte de kalksteenwinningen van Lixhe, en vlak voor je neus een bloemrijke hoogstamboomgaard.

Werken aan biodiversiteit

Als je weer verder wandelt, let dan eens op het weiland aan de overkant van de straat. “Dit is één van de plekken waar we kalkgraslanden trachten te herstellen. Hier hebben we de bovenste laag van de bodem afgegraven om de meststoffen uit het verleden te verwijderen. Doordat er nu minder fosfaat in de bodem zit, krijgen bijzondere kruiden en bloemen weer een kans, zoals duifkruid, wilde tijm, wilde marjolein, ruig klokje, wondklaver en sinds 2 jaar zelfs bijenorchis, bosorchis en soldaatjes. Daardoor komen ook heel wat vlinders, sprinkhanen en andere insecten terug. Je vindt hier o.a. icarusblauwtje, gele luzernevlinder, kleine vuurvlinder en zelfs veldparelmoervlinder. We konden dit realiseren dankzij de steun van het Europese LIFE project Hélianthème. Ook nu loopt er een LIFE project, Pays Mosan, waarmee we de biodiversiteit trachten te herstellen. Het klinkt moeilijk, maar het komt er kortweg op neer dat we de grond moeten verarmen (op gebied van nutriënten) om hem rijker te maken (op gebied van fauna en flora).” Er zal hier de komende maanden nog stevig gewerkt worden.

Vanaf hier dalen we weer af naar de Noor, of het Lankwater zoals de lokale bewoners het riviertje noemden. We komen langs sleedoorns die in de late herfst op hun best zijn. Aan de Noor doet Liselotte de toekomstplannen uit de doeken: “Hier komt op termijn een speelbeek met waterelementen en stapstenen waar kinderen zich kunnen uitleven.”

We steken de weg over en klimmen steil omhoog over een weiland. Boven wacht een bankje met een prachtig uitzicht: energie tanken voor het laatste stukje terug richting het dorp. Elk seizoen valt hier wel iets te beleven. En als je er een keer geweest bent, wil je beslist terugkomen.

Vakantiegevoel in eigen land

In de Voerstreek kan je uren dwalen, je vergapen aan het weidse landschap en achter elke bocht iets nieuws ontdekken. Zonde om na zo een heerlijke dag weer huiswaarts te keren. Er wacht hier 124 kilometer wandelplezier, tijd voor vakantie in eigen land.

B&B Secret Garden

B&B Secret Garden is gelegen in het kleine traditionele dorp 's-Gravenvoeren in de regio van Voer aan de grens met Nederland. Het dorp is een ideaal startpunt voor een groot aantal aan interessante uitstapjes. Schilderachtige landschappen maken deze plek een echt paradijs voor liefhebbers van wandelen of paardrijden, maar ook voor fietsers.

Meer info en reservatie

B&B Secret Garden, Weersterweg 23/25,
's-Gravenvoeren 3798, 0473-56 18 31,
secretgarden.flc@gmail.com,
www.bnbsecretgarden.be

